

Det kongelige Kunnskapsdepartement
Postboks 8036 Dep.
0030 Oslo

Deres ref.: 200706160-/TAS

Vår ref.: 681/2007

Stavanger, 29. mai 2008

Høringsuttalelse – Utkast til forskrift om studentsamskipnader

Vi viser til høringsnotat med forslag til utkast til forskrift om studentsamskipnader, som ble mottatt ved Universitetet i Stavanger 18. april 2008.

Høringsnotatet ble sendt til fakultetene, fagmiljøer og til Student Organisasjonen ved institusjonen, og Universitetet i Stavanger har følgende merknader:

Forskriftsbestemmelser til lovens § 3 – studentsamskipnadens oppgaver m.m.

Studentstyret stiller seg skeptisk til en nærmere definisjon av hva som går inn under begrepet studentvelferd. Dette vil være forskjellig fra lærested til lærested. Hva angår studentrettet og ikke-studentrettet aktivitet er det viktig at man ikke blir kategoriske i forhold til hva som kommer inn under de to begrepene. Mange steder er samskipnaden avhengig av å gi tilbud til ikke-studenter for å kunne opprettholde tilbudet til studentene. Dette for å utnytte ledig kapasitet. Eksempelvis kan en se på SiS sportssenter hvor ikke-studenter nyter godt av et godt velferdstilbud, men da til en langt høyere pris. SiS sportssenter ville nok aldri kunne finansiert et slikt velferdstilbud til studentene om det ikke hadde vært for at ikke-studenter var med på å subsidiere. Et annet eksempel vil være å se på samskipnadens kafeer på de øvrige tilslutningsskolene. Mange av de ansatte benytter seg av tilbudet kafeene har. Dette er med på å gjøre det mulig å drive kafeene uten et så altfor stort tap.

Forskriftsbestemmelser til lovens § 5- Utdanningsinstitusjonens ansvar for studentenes velferd og "fri stasjon"

Studentstyret mener at det er viktig at utdanningsinstitusjonen strekker seg langt i å tilrettelegge for samskipnadens virksomhet gjennom fri stasjon. Dette til tross for at det er utdanningsinstitusjonen selv som til slutt bestemmer hvilke lokaler som skal stilles til rådighet.

Utkast til forskrift Kapittel 3. Studentvelferdstjenester

Som nevnt over ønsker ikke studentstyret en nærmere definisjon om hva som er studentvelferd og ikke er det. Behovet for velferdstjenester kan variere alt etter om det er en stor by eller et mindre tettsted. Samskipnadene selv er de som best kan bedømme hva deres studenter har behov for.

Studentstyret mener som nevnt at samskipnaden må få åpne sine tilbud til ikke-studenter, men presiserer at dette må være til en langt høyere pris enn studenter. Ikke-studenter skal ikke kunne nyte godt av de studentrettede statssubsidiene som samskipnaden får til å drive studentvelferd. Til tross for dette ser Studentstyret problematikken når det kommer til kafeer og bokhandel. Det å skulle kreve studentbevis ved kjøp i kafé og bokhandel vil i praksis bli svært krevende. Hva gjør en den dagen studenter glemmer studentbeviset hjemme? Når det gjelder bolig, sportssenter og barnehage er det mye mer gjennomførbart.

Utkast til forskrift Kapittel 4. Regnskaps- og kostnadsfordeling

Studentsamskipnadens kafeer er ofte like mye en del av studiemiljøet som en spiseplass. Studenter bruker kafeene til alt fra spiseplass til møteplass og til en plass de gjør gruppearbeid. Det å skulle ta høyde for full markedsverdi vil kunne virke konkurransevridende, da fri stasjonsområdet ikke utnyttes kommersielt i samme grad som i "vanlig" kafédrift.

I § 11 slåes det fast at "Verdien av fri stasjon skal klart fremkomme i studentsamskipnadens regnskap". Studentstyret mener her at det hadde vært nyttig med en presisering.

Studentstyret kjenner til at LU kantinen, studentkantine som drives av private aktører, har fri stasjon på samme vilkår som SiS. I merknaden til forskriftens § 11 påligger utdanningsinstitusjonen et ansvar for å stille krav og vilkår som er nødvendige i forhold til regler om offentlig støtte til privat aktører som har fri stasjon. I merknaden står det ikke noe om hvem som har ansvar for å sikre at også de fører segmentregnskap. Studentstyret ønsker ikke at LU kantinen skal ha et konkurransefortrinn her i forhold til SiS.

Samskipnadene er opprettet med det primærformål å ivareta studentenes velferdsbehov og dette skal selvsagt være hovedfokus for virksomheten i studentsamskipnadene. Dette formålet er nedfelt i Lov om studentsamskipnader, § 3, 1.ledd. Det er fastlagt i lovens § 3, 2.ledd at studentsamskipnaden i begrenset omfang kan tilby tjenester til andre enn studenter. Departementet anerkjenner viktigheten av dette behovet, Ot.prp. nr.71, 5.4. Studentsamskipnadslovens § 3, 2. ledd, 3 pkt fastslår at tjenester til ikke studenter skal holdes regnskapsmessig atskilt fra tilbud til studenter. UiS mener en for streng gjennomføring av denne regelen (særlig med tanke på kafé og bokhandel) vil være en tidsøkonomisk belastning for samskipnadene. Den grad av segmentregnskap og dokumentasjon (på student/ikke student) som forskriftsforslagene legger opp til er både praktisk vanskelig å gjennomføre og tidskrevende. For at samskipnaden skal kunne yte best mulig service til studentene er det viktig at deres ressurser ikke brukes unødig på ekstraarbeid. Svekking av deres ressurser på denne måten kan få den konsekvens at studentvelferden kan bli dyrere og dårligere. Verdsetting av "fri stasjon" vil også by på problemer i enkelte sammenhenger. Grunnlaget må av den grunn ofte bygges på skjønnsmessige antagelser som lett vil bli praktisert forskjellig fra sted til sted.

Vi vil anbefale departementet å ta større hensyn til de praktiske konsekvensene ved utforming av de nye forskriftene.

Utover dette, har Universitetet i Stavanger ingen kommentarer til forslagene som er fremlagt i høringsnotatet.

Med vennlig hilsen

Aslaug Mikkelsen
Rektor

Per Ramvi
Universitetsdirektør

Saksbehandler: Aslaug Risbakken
Telefon: 51 83 30 67